

POSTANOWIENIE

19 marca 2025 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Małgorzata Manowska

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym 19 marca 2025 r. w Warszawie wniosku O.K. i P.K.

o zbadanie spełnienia przez SSN Krzysztofa Wesołowskiego
wymogów niezawisłości i bezstronności w sprawie I CSK 2211/24
z powództwa L. spółki akcyjnej w B.
przeciwko O.K., P.K., K.Z., D.Z., S. spółce jawnej w M.
o zapłatę

odrzuca wniosek.

(M.M.)

UZASADNIENIE

Pozwane O.K. i P.K. zastępowane przez profesjonalnego pełnomocnika wniosły o zbadanie spełnienia wymogów niezawisłości i bezstronności przez SSN Krzysztofa Wesołowskiego z uwagi na okoliczności towarzyszące jego powołaniu na sędziego, a następnie o stwierdzenie, że z uwzględnieniem okoliczności dotyczących uprawnionych oraz charakteru sprawy dochodzi do naruszenia standardu niezawisłości i bezstronności, mającego wpływ na wynik sprawy, co w konsekwencji powinno skutkować wyłączeniem SSN Krzysztofa Wesołowskiego od rozpoznania sprawy I CSK 2211/24.

W uzasadnieniu podniosły, że w ich ocenie w sprawie zachodzą przesłanki przewidziane w art. 29 § 5 ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o Sądzie Najwyższym, w szczególności, że Krzysztof Wesołowski został powołany do pełnienia urzędu na

stanowisku sędziego Sądu Najwyższego w Izbie Cywilnej postanowieniem Prezydenta RP z 3 marca 2022 r., nr 1130.19.2022, ogłoszonym w Monitorze Polskim z 2022 r., poz. 505, wydanym na wniosek wyrażony w uchwale nr 531/2021 z 12 maja 2021 r. podjętej przez Krajową Radę Sądownictwa ukształtowaną w okresie obowiązywania zmienionej w 2017 r. ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa. Powyższy fakt w ocenie pozwanych może w okolicznościach niniejszej sprawy doprowadzić do naruszenia standardu niezawisłości lub bezstronności, mającego wpływ na wynik sprawy.

Ponadto pozwane na wypadek uznania, że niniejszy wniosek nie spełnia wymagań, o których mowa w art. 29 § 5 i n. ustawy o Sądzie Najwyższym, wniosły o potraktowanie niniejszego wniosku jako wniosku o wyłączenie SSN Krzysztofa Wesołowskiego od rozpoznania niniejszej sprawy na podstawie art. 49 § 1 k.p.c.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Podstawą wniosku był art. 29 § 5 ustawy o Sądzie Najwyższym (dalej: „uSN”) w brzmieniu obowiązującym od 15 lipca 2022 r., zgodnie z którym dopuszczalne jest badanie spełnienia przez sędziego Sądu Najwyższego wymogów niezawisłości i bezstronności z uwzględnieniem okoliczności towarzyszących jego powołaniu i jego postępowania po powołaniu, jeżeli w okolicznościach danej sprawy może to doprowadzić do naruszenia standardu niezawisłości lub bezstronności, mającego wpływ na wynik sprawy z uwzględnieniem okoliczności dotyczących uprawnionego oraz charakteru sprawy. Natomiast na podstawie art. 29 § 9 i 10 wskazanej ustawy wniosek o zbadanie wymogów niezawisłości i bezstronności powinien czynić zadość wymaganiom przewidzianym dla pisma procesowego, a ponadto zawierać żądanie stwierdzenia, że w danej sprawie zachodzą przesłanki określone w art. 29 § 5 oraz przytoczenie okoliczności uzasadniających żądanie wraz z dowodami na ich poparcie. Wniosek niespełniający tych wymagań podlega odrzuceniu bez wezwania do usunięcia braków formalnych. Odrzuceniu podlega również wniosek złożony po upływie terminu albo z innych przyczyn niedopuszczalny.

W ocenie Sądu Najwyższego wniosek pozwanych podlega odrzuceniu z powodu braku spełnienia przesłanek określonych w art. 29 § 5 uSN. Pozwane

wskazały we wniosku, jakie okoliczności towarzyszące powołaniu sędziego Krzysztofa Wesołowskiego do pełnienia urzędu SSN postrzegają jako naruszające standard niezawisłości i bezstronności. Natomiast wniosek nie zawiera wskazania okoliczności uzasadniających żądanie ani dowodów na ich poparcie w zakresie dotyczącym sposobu postępowania sędziego po powołaniu, jak i charakteru sprawy oraz wpływu na jej wynik (zob. art. 29 § 9 pkt 2 u.SN). Jest to jedno z wymagań formalnych wniosku. Okoliczności towarzyszące powołaniu sędziego Sądu Najwyższego nie mogą stanowić wyłącznej podstawy do podważenia orzeczenia wydanego z udziałem tego sędziego lub kwestionowania jego niezawisłości i bezstronności (zob. m.in. postanowienia SN z 18 grudnia 2024 r., III CB 114/24 i z 15 stycznia 2025 r., III CB 125/24).

W motywach tej części wniosku powołały się jedynie na przebieg konkursu awansowego, poprzedzającego powołanie Krzysztofa Wesołowskiego do pełnienia urzędu sędziego Sądu Najwyższego w Izbie Cywilnej. Pozwane nie wskazały natomiast, jak w okolicznościach sprawy I CSK 2211/24 ewentualne naruszenie standardu niezawisłości lub bezstronności związane z późniejszym postępowaniem sędziego mogłoby wpływać na jej wynik (przy uwzględnieniu okoliczności dotyczących uprawnionego oraz charakteru sprawy). W tym zakresie pozwane ograniczyły się do stwierdzenia, że „niezwykle istotne dla zbadania spełnienia przez sędziego orzekającego w niniejszej sprawie wymogów bezstronności i niezawisłości jest fakt, że jedną ze stron niniejszego postępowania pozostaje L. S.A. Powódka jest spółką akcyjną, w której 64,57% akcji posiada spółka E. S.A. kontrolowana przez Skarb Państwa (...) Kondycja powodowej spółki jest więc w kręgu zainteresowań opinii publicznej i polityków”. W ocenie pozwanych „niniejsza sprawa jest istotna z uwagi na oczywisty interes Skarbu Państwa w jej korzystnym rozstrzygnięciu. Zachodzi zatem w niniejszej sprawie kolejna wymagana przepisami przesłanka podważająca bezstronność i niezawisłość wadliwie powołanego sędziego mającego rozpoznać niniejszą sprawę”. Pozwane zatem nie sprostwały wymogom formalnym wniosku i nie przytoczyły wszystkich trzech przesłanek zawartych w art. 29 § 5 uSN.

Na marginesie odnosząc się do wniosku o wyłączenie SSN Krzysztofa Wesołowskiego od rozpoznania niniejszej sprawy na podstawie art. 49 § 1 k.p.c.

należy wskazać, że takie żądanie wymaga odrębnego wniosku. W orzecznictwie Sądu Najwyższego wskazuje się na różnice w przesłankach wyłączenia sędziego na podstawie art. 29 § 5 uSN oraz art. 48 i 49 k.p.c. w kontekście powołania na wniosek Krajowej Rady Sądownictwa po nowelizacji ustawy o KRS (zob. postanowienie SN z 13 lutego 2025 r., III CB 85/24). Przepisy uSN stanowią *lex specialis* w stosunku do przepisów regulujących wyłączenie sędziego, gdyż uSN sposób szczególny reguluje badanie kwestii bezstronności sędziego w kontekście okoliczności towarzyszących powołaniu sędziego oraz jego postępowania po powołaniu, wyłączając tym samym możliwość badania określonych w niej przesłanek w ogólnej procedurze (zob. m.in. postanowienia SN z 9 października 2024 r., II Zo 83/24 i z 26 lutego 2025 r., III KS 45/24).

Z tych wszystkich względów Sąd Najwyższy uznał, że wniosek nie spełnia wymagań formalnych określonych w art. 29 § 9 pkt 2 i na podstawie art. 29 § 10 uSN orzekł jak na wstępie.

(M.M.)

[a.ł.]